

Sv. Peter Celestín

Plinio de Oliveira

19. mája 2019 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na máj

Životopisné dáta:

Tento svätec vynikal v tom, že celý život utekal pred slávou. Niekedy ho volajú Fénix Cirkvi a jeho úloha bola naozaj výnimočná. Pustovník, ktorého nečakane posadili na trón sv. Petra a ktorý spontánne abdikoval na tento slávny post, hoci nikto jeho menovanie nespochybnil.

Jeho život ozdobili zázraky, jeho dušu ozdobila jednoduchosť. Narodil sa v talianskej Abruzzi, ako jedenásty z dvanástich deti obyčajných sedliakov. Jeho matka si všimla jeho sklon k zbožnosti a preto dohliadla

na to, aby dostal dobré vzdelanie. Pri každodenných modlitbách ho navštevovali anjeli, svätí aj Panna Mária. S najväčšou jednoduchosťou všetko hovoril svojej matke. Neskôr sa stal pustovníkom, a začala sa šíriť povesť o jeho svätosti.

V Aquile postavil kostol Santa Maria di Collemaggio, ktorí posvätili anjeli. Založil na vrchu Morrone kláštor, ktorého mnísi neskôr sa volali celestíni. Utiel však pred slávou, svoj kláštor opustil a odobral sa do samoty.

V roku 1274 išiel Peter do Ríma, aby bránil svoje kláštorné spoločenstvo, ktoré bolo v ohrození. S pomocou zázraku získal od Gregora X. schválenie svojho rehoľného rádu. Keď sa pripravoval na slúženie omše pred pápežom, túžil slúžiť omšu čo najpokornejšie, ale svoje jednoduché omšové rúcho nemal so sebou. Zjavil sa však anjel, ktorý mu ho priniesol a odovzdal. Keď získal potvrdenie svojho rádu, opäť odišiel do samoty.

Keď zomrel Mikuláš IV., zostal Petrov stolec prázdny po dva roky a tri mesiace. Kardináli zhromaždení v Perugii sa však, vedení Božím vnuknutím, jednohlasne zhodli na Petrovi.

Vystrašený správou, že je zvolený za pápeža, sa Peter sprevádzaný jedným z jeho mníchov, pokúsil utiecť. Dostihli ho však. Vrátil sa na vrch Morrone, kam prišli uhorský a neapolský kráľ a naliehali, aby pre dobro Cirkvi pápežský úrad prijal. Peter nakoniec súhlasil. A tak sa pustovník, ktorý sa rozpakoval slúžiť svätú omšu, stal najvyšším kňazom. Bolo to 29. augusta 1294

Keď bol mladý, sám sa považoval za nehodného slúžiť omšu a názor zmenil len, keď počul Boží hlas, ktorý ho presvedčil. “Nie som hodný obetovať svätú obetu,” protestoval. Hlas odvetil “A kto je? Slúž, napriek svojej nehodnosti, ale obetuj ju v bázni.”

Na pápežskom stolci sa Peter podroboval Božej vôli, ale neprestával uvažovať o tom, či je to jeho povolanie. Zotrvával vo svojej prostote a žil v samote uprostred davu, ktorý ho obklopoval. Nakoniec sa rozhodol abdikovať. Keď zverejnil svoje rozhodnutie, mnohí mu rozhodne odporovali, ale žiadne naliehanie ani motivácia nezmenil jeho rozhodnutie. 13. decembra 1294, oblečený v kompletnom pápežskom odeve, prečítal pred kardinálmi svoje rozhodnutie odstúpiť:

“Súc pohnutý mnohými legitímnymi dôvodmi, túžiac po poníženejšom stave a dokonalejšom živote, v obave pred kompromitovaním svojho svedomia a vidiac svoju slabosť a neschopnosť, uvážiac zlobu ľudí a v túžbe po odpočinku a duchovnej úteche, ktoré som si užíval pred tým, než som bol vyzdvihnutý na post najvyššieho kňaza, ja, Celestín V., pápež, týmto slobodne a dobrovoľne sa zriekam úradu najvyššieho kňaza a opúšťam dôstojnosť a postavenie, do ktorého som bol vyzdvihnutý.” A potom sa Peter odobral do svojej samoty zomrieť.

Komentár Prof. Plinia:

Prvá vec, ktorá v tejto správe upúta našu pozornosť, je nevinnosť sv. Petra Celestína, ako chlapca. Bol v neprestajnom styku s anjelmi a každú jednu takú udalosť oznamoval svojej matke, ktorá to brala celkom prirodzene.

Predstavme si to. Obyčajná sedliacka žena, upratuje dom, perie, alebo miesi cesto na chlieb, počúva pri tom svojho chlapca, ako rozpráva o svojom styku s anjelmi. Očarujúci rozhovor nevinného detsva a benevolentného materstva.

Druhá zaujímavá vec je, že osamelý a svätý pustovnícky život priťahoval davy. Mnohí hľadali Petra, žiadali radu a usmernenie svojho života. On sa odvrátil od svetských vecí, dokazoval, že mu na nich nezáleží a utiekal sa do samoty, kde hovoril iba s Bohom. To vyvolalo vlnu obdivu v zástupoch, ktoré ho navštevovali, žiadali o radu a modlili sa s ním. Sv. Peter sa nepotreboval obliekať ako laik, ani chodiť do nočných klubov, aby pritiahol ľudí, ako to robia kňazi a rehoľníci po II. vatikánskom koncile. Robil opak. Opustil všetko, čo je z pohanského hľadiska úplné šialenstvo, a bol odmenený Božou milosťou a priťahoval tak veľké zástupy.

Tretia vec, Peter postavil kostol a keď bol hotový, prišli anjeli a posvätili ho. Nebolo treba človeka, ale anjeli to spravili sami. To ukazuje, ako veľmi bolo požehnané dielo osamelého pustovníka.

V Riu bol kedysi pustovník, ktorý žil na vrchole Hory slávy [*Outeiro da Glória*]. To miesto sa tak volá preto, lebo postavil na vrchole malú kaplnku Slávnej Panne Márii. Tiež žil na tomto úžasnom mieste sám. Bolo to miesto milosti a pokoja a pustovník, modliaci sa k Panne Márii vyžaroval nadprirodzený pokoj na celé vtedajšie Rio de Janeiro. Keď dnes pozorujeme kňazov a rehoľníkov, ako jazdia na motorkách a porovnávame ich s životom toho jednoduchého pustovníka, sužuje to naše duše.

Štvrtá vec, scéna, ako sa sv. Peter pripravuje slúžiť omšu pred pápežom je tiež pôsobivá. Pravdepodobne mu ponúkli nádherné omšové rúcho. Ale k všeobecnému prekvapeniu, zjavil sa pred pápežom vo svojom jednoduchom rúchu. Keď doslúžil omšu, snáď pápež povedal: “Tak, brat Peter, vidím že máš radšej svoje jednoduché rúcho. Nevedel som, že si si ho priniesol.” Peter odpovedal: “Máte pravdu Vaša svätosť, nemal som ho tu, ale anjeli mi ho priniesli.” Pápež užasnuto poznamenal: “Jasné...” Nečudo, že sa chýr o jeho svätosti šíril do ďaleka a že ho kardináli chceli za pápeža.

Piata vec, scéna s kráľmi Uhorska a Neapolu, ako naliehajú, aby prijal úrad je tiež zaujímavá. Vo svojom vzťahu ku kráľom vystupoval sv. Peter s jednoduchosťou človeka, ktorý od kráľa nič nepotrebuje. Na rozdiel od oportunistu, ktorý by hneď uvažoval a potenciálnych výhodách, sv. Peter nič nepýtal. Istotne ich rešpektoval, ale pri slovách kráľ a kráľovná si určite najprv predstavil nebeského Kráľa a Kráľovnú a nie pozemské výhody. Šiesta vec, predstavujem si, ako sv. Peter, večer, v deň svojej abdikácie, keď ho už opustili všetci kňazi, aristokrati, keď v diaľke zanikol buchot konských kopýt, odobral sa do svojej samoty a rozhovoru s Bohom, rozhovoru, ktorý trval až do jeho smrti. Bola to pre neho predohra Neba.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/sv-peter-celestin/>